

ENÇLER!

Ayasofya üzerinde çok lâf ettik. Amma lâfta bile onu tasarruf edebilmiş, mülkiyetimiz altına alabilmiş değiliz!

Bana öyle geliyor ki, yalnız mâ-nayı anlasak, yalnız onu yerine getire-bilsek, Ayasofya'nın kapıları sabır ta-sı gibi çatlar, kendi kendisine açılır. İsterse açılmasın; ondan sonra her sey, küçük bir tatbikat işinden ibaret

kahr.

Biz kimden, neyi istiyoruz? Yemen'den Viya-na'ya Fas'tan Kafkasya'ya kadar en aşağı 10 mil-yon kilometre karelik bir zemin üzerinde... Evet, böyle bir zemin üzerinde... Atalarımızın... Ata der-ken halimize bakıp başımızı döğdüğümüz nur insan-ların... Tohum atarcasına her tarafa serptiği kubbe-lerden birini... 700 bin kilometre kareye indikten ve bu halin ismine Milli Kurtuluş dedikten sonra... Evet, bütün bunlardan sonra... Toprağı kaybedilmiş kubbe-lerden birini mi istiyoruz?

İnsana gülerler! Herhangi bir yıldızda, bu türlü iddialara girişen milletleri sürececek bir timarhane ol-sa, bizi oraya sürerler.

Älemde cüceleşmiş devlerin, eski rollerini takın-masından daha çirkin bir tablo yoktur.

Cüceleşmeyeydin! Şimdi devin hakkından nasıl bahsediyorsun?

Derler, böyle insalara, milletlere!...

Evet, sevgili gençler; bir manzumemde söyledi-ğim gibi, kellelerimizi tırnaklarımızla yerinden söküp iki diz kapağımıza yerleştirmenin ve sonra ikinci bir başla onu seyretmenin, kısaca ulvî nefis muhasebesine girişmenin artık günü geldiğini kabul edelim. Ve avaz avaz haykuralım ki, bizi şiltesi 3 kütayı kaplayan devi, cüceleştirdiler. Sonra ona iki santim boy ilâve edip batının bat yazarı veya bir pazarı elbiselerini giydirdiler.

Peşinden de :

— İşte sana lâyık (özgürlük) ve (uygarlık) bu-dur!

Dediler.

Bu bakımdan Ayasofya... Bakın nedir? Bu bakımdan Ayasofya...

Bizi bu hale getiren, annemizin cennet kokulu baş örtüsünü sarhoş kusmuşuna bez diye kullanan, ahlakımızı Parisin Dünya çapındaki Şabane kerna-nesinden daha aşağıya düşüren, milli kültürümüzü çöp-lüğe ve milli iktisadımızı kumarhaneye çeviren, zekâ-mızı maymunlaştıran ve kalbimizi kanserleştiren ta-rihi 126 yıllık ceryanın, kendi öz evimizde, yüzümü-ze kapadığı oda, ruh ve mukaddesat odamız... Aya-sofya budur!

126 yıl boyunca dışardan Batı emparyalizmasının, içerden de onların sadık ajanları sifatiyle kozmopo-litlerin, yahudilerin, dönmelerin, masonların ve niha-yet hepsinin birden ana sermayesi ve gönüllü fedaisi halinde, adı Türk küfür tip ve zümrelerin idare ettiği bu cereyan, Ayasofya'yı müzeye çevirmekle, sağlık müzelerindeki bal mumundan firengili suratlar şek-linde, Türkün öz ruhunu müzeye kaldırmış oldu.

Ayasofya

NECİP

FAZIL

KISAKÜREK

Frenk kelimesinden gelen firengiye veya "firen-gi" ismine dikkat ediniz! Türk'ün mukaddesatına fi-rengili bir surat gibi bakan bu insanlardır ki, "firen-gi" mefhumunun ta kendisidirler ve ciğerlerine kadar frengilidirler.

— Şimdi buradan saffet devrimize geçelim:

Şairin:

Şâyestedir denilse,

Älem senin mezarın...

Dedikten sonra:

Hâlâ gelir zeminden

Tekbiri zar-ü zârın...

Diye belirtmeye çalıştığı; dâva ve gayesi bakı-mından Büyük İskender ve Sezar'ı oda hizmetçiliğine kabul etmeyecek kadar üstün hükümdar, başbuğ ve (aksiyon) adamı Fatih, İstanbul'u fethedip onun kal-bi Ayasofya'da namazını eda ettiği zaman, cenubi Fransa'da kırılıp, Viyana'da batıyı tekrar dişleyecek olan islâm taarruz kuskacının mihver çivisini ele ge-çirmişti.

Ayasofya işte bu incecik mildir, bu çividir; onu islâm kuskacına birleştiren Fatih Sultan Mehmet'dir; ve eğer ondan sonra kuskacın kapatılmadıysa, suç, kapatamayanlardadır. Fatih'e düşen şerefse, erişilir soydan değildir. Kendisinden sonra, Kanunî Sultan Süleyman gibi, iyi ile kötü arasındaki ayırıcı çizgi-den başka bir şey olamayan meccani, bedava ihtişam kahramanı, karaların ve denizlerin yüce hakanına ka-dar süren muazzam (aksiyon) akışında en büyük hız payı, yine Fatih'indir. Kanunî devrinde teşekkül eden büyük âhenk tablosunun unsurları, Ebussuut efendi gibi Şeyhülislam, Sokullu gibi Sadrazam, Baki gibi şair, Sinan gibi mimar ve Barbaros gibi amiral, sa-

dece ve sadece ve sadece, Fatih'in, hareket noktasına bu millî yerleştirmesi kısıkaç yüzüsuyu hürmetine yetmişmiş büyükler...

Tarihimizde, Fatih'ten başka her hükümdarın (aksiyon) u, isterse vatana eklediği toprak Fatih'in- kinden bin misli fazla olsun, ulvî kemâl ve noksan- sızlık mânasına, tamam olmaksın uzaktır. Yalnız Fatih'tedir ki, kendi zaman ve mekânna göre, dâvâ hedefini, muhteşem veya muazzam bir tamamlık içinde buluyoruz.

İşte bütün bunları (senbolize) eden, remizlendiren de, doğu ve batı Dünyalarının kavşak noktası, cihanın en güzel beldesi İstanbul ve onun kalbi Ayasofya...

Salibin ağırlığından kurtarılıp hilâlin kanatları ile kendisine gök kubbe yolu açılan, böylece 20. asır Dünyasına gerçek medeniyet ve ebediyet mimarisinin ne olduğunu kendisiyle gösterdiği, batı aklı ve doğu ruhunu birleştirici, eski Bizans eseri ve yeni Tekbir -Yuvası tarihi kubbe...

Demek ki, Ayasofya, ne taş, ne çizgi, ne renk, ne hacim, ne cisim ne de bütün bunların madde senfonisi; sadece mâna, yalnız mâna...

İstanbul'daki Süleymaniye, Edirne'deki Selimiye, bunlara karşılık da Roma'daki (Senpiyer) ve Paris'teki (Noturdam), bizde ve onlarda daha niceleri, madde ve hatta gayelerine bağlı mâna kıymeti olarak, Ayasofya'nın eşik taşına bile denk olamaz. Zira bunlardan herbiri kendi gayesinin tabii şartları içinde, tek taraflı olarak yükseltilmiş eser... Ayasofya ise bunların yanında bir kümes bile olsa, öyle bir nasibin sahibi ki, ne madde, ne de tek taraflı mâna ölçüsü ile ona varmak kabil... Ayasofya, bir mânanın, zıt mânaya taarruz ve onu zebun edişinin, bütün Dünyada eşi olmayan âbidesi... Öbürleri, belli başlı bir ruh için de birer mekânda, Ayasofya mekân içinde ruh... Zıt mekânda gâlip ruh... Yer yüzünden çok kilise camiye ve nice cami, kiliseye çevrilmiştir. Amma, böylesi, tarih şartları bakımından tekdir. Fatih Sultan Mehmet bu hikmeti sezdi; ve Ayasofyayı, İstanbul gibi misilsiz bir mahfazanın içinde, Güneş çapında bir pırlan- ta gibi zabıt ve fethetti.

Tarihimizde daha nice zabıt ve fetih hareketinin kahramanı var; niçin hiçbirinin adı has isim olarak Fâtih değil?

Zira Fatih bu dâvanın gerçeği, öbürleri taklidi de ondan...

İmdi:

Biraz evvel işaret ettiğimiz gibi, (Imperium Romanum) dan üstün bir imparatorluğun dev adamı olan Türk'ü, binbir tarihi saik yüzünden cüceleştiriyorlar, 10 milyon kilometre karelik bir servet ve nimet zemini 700 bin kilometre murabba ve fakir bir ana vatan kadrosuna kadar indiriyorlar, fakat bütün bu olanlara rağmen Fâtih'in o kadar meharetle yerine oturttuğu mili söküp atamıyorlar, çekip alamıyorlar. Zira İstanbul ve Ayasofya, muazzam nasibi icabı, anavatana bitişik ve onun içinde kalıyor; hiçbir şey yapılamayınca da, Dünyada hiçbir milletin başına gelmemiş bir felâkete yol açıyor; Ayasofya, Türk'ün öz evi ve anayurdu içinde, güya Türklerin eliyle mânasından koparıyor, duvarlarından Allah ve Re-

sulünün mukaddes isimleri indiriliyor, iç sıvaları kazılıp putlar meydana çıkarılıyor ve Hilâlden ziyade Salibin faziletlerini ilâna memur bir müze, yani içinde islâmîyetin gömülü olduğu bir lahit haline getiriliyor. Artık o, basit bir taş yığınıdır. Öyle bir taş yığını ki, sadece kendisinde kıyılan ulvî mânanın katillerini ilân ve ihtarla kalmıyor; üstelik, her an Salibin ağzından salyasını akıtıcı bir iştah telkiniyle, Türk'ün ruhiyle beraber maddesini, maddesiyle beraber de ruhunu hristiyanlık âlemine paşkeş çeken, "Buyurun, ne duruyorsunuz; gelin ve bizi esir edin!" diyen bir hava yaşıyor.

Ayasofya'nın Hilâl hakimiyetinden uzaklaştırılmasıyla düşmana aşılana gayret, bir ordunun harp plânlarını satmaktan beter bir tehlike ve suç belirtir. Eğer o kökünden traş edilse ve yıkılsa bir şey değil de, bu haliyle, bütün bir millet ve tarihi her an öldürüp yine diriltlen ve tekrar öldüren bir felâket...

Böylece, Batı Dünyasının bize içimizden, içimizdeki ajanları vastasıyla yaptırdığını, ne Haçlılar yapabildi, ne Moskof, ne de Ayasofya'nın gözü dönmüş şehvetlisi Yunanlılar...

Milyonluk bir ordu, bir emirle, herkes silâhını kalbine dayayıp tetiği çekse ve intihar etse, bu emrin o orduya vereceği zararı hangi düşman sağlayabilir?...

Ayasofyanın kapatılması işte böyle olmuştur. Ve Türk tarihine mukaddesatına, ruhuna ihanetlerin en büyüğü şeklinde meydana gelmiştir. Türk'ü İstiklâl Savaşında yoktan var ettiğini iddia eden bir zümre ve (klik) zihniyeti Ayasofya ile Türk vatanını, göklerdeki aslı ve hakikî vatanı ile beraber satmıştır.

Allah diyen bu millet mutlaka kalacak; ve kalacağına göre, öteki dünyadakinden evvel, bu Dünyada hesap günü açacaktır.

Ayasofya, muayyen bir idare ve zihniyetin getirdiği, ruhi, ahlâki, içtimai, iktisadi, idari, siyasi felâketler eliyle batı dünyasına hediye edilen millî kıymetler kutusu üzerindeki Piyoklu kurdeldâdr. Topyekün şahsiyetlerini düşmana teslim edici böyle hediyeleri veren milletler ise, hediyeyi alanlar nazarında hakir ve zelildir.

İşte Kıbrıs dâvası...

O kadar Batılıştığımızı, mahut tabirlerle uyarlaştığımızı, özgürleştığımızı, kendisinden olduğumuzu iddia ettiğimiz Batının bize muamelesine dikkat etmiyor musunuz?

Bizim, kendimizi, kendimizden saymamamız pa- hasına, Batılı, bizi asla kendisinden saymıyor. O, ne Doğulu ne de Batılı, bu mukallit ve bulamaç insanı benimsemiyor ve ismini taşıdığı (Greko-Lâtin) medeniyetinin piçleşmiş uzvunu, sefil Yunanlıyı, şumarık çocuğu halinde her an tatmin ve bize tercih etmekten başka bir şey düşünmüyor. Büyük İngiliz şairi Lord (Bayrın'ın) Türklere karşı topraklarında yattığını bilmeyen diplomatlarımız, hâlâ selâmeti, Türk'ün öz şahsiyetinde değil, Batılıya Batılı görünmek özentisinde arıyor.

Hayır! Batılıdan, sığıntısı olmak yoluyla sağlanabilecek hiçbir himâye ve sehabet mevcut değildir.

Biz bu kafa ile gittikçe de başımıza neler geleceğini görecektir.

Bütün bu mânalar Ayasofya'ya bağlı... Daha neler ve neler!...

Türk İstiklâl Savaşının temiz ruhuna leke düşü- renler, o ruha ve onun müsbet temsilcilerine rağmen, kazanılmış bir istiklâli topyekün tersine çevirme yo- luna girmişlerdir.

Belirttik ki, kendi öz mukaddesat ve tarihini kendi öz yurdunda maskara edenlere, o mukaddesat ve tarihin düşmanları hürmet etmez, tiksintiyle ba- kar. İşte, Dünyada ve dış politikada yüzümüze kapa- nan kapılar bunun için örtülüyor. Doğrudan doğruya bunun için olmasa da, dolayısıyla bunun için... Şah- siyetsizliğin ceremesi... Bunun içindir ki, Avrupa, köküne kadar şahsiyet heykeli 2. Abdülhamit Han'a, onu baş düşman bildiği halde, hürmet ediyordu. Al- manya imparatoru (Vilhelm) siyaseti ondan öğren- diğini söylüyor ve Prens (Bismark) Abdülhamit nefretiyle dolu iken, onu, asrın en büyük siyasi de- hası gösteriyordu. Eğer Abdülhamid'e, Ayasofya'yı Müze yapması karşılığında bütün dünya hazinelerini vereceklerini söyleseler, nefretle reddeder. Devletini ve hayatını almakla tehdit etseler, son damla kanı- na kadar akıtmaktan çekinmezdi. Dinsiz (Wolter) in, Allah Resûlü'ne ait, onun mukaddes has ismini taşıyan piyesini, Fransız Tiyatrolarından Fransa devleti marifetiyle kaldırtan, yoksa bu işin harp se- bebi olacağını Fransa hükümetinin suratına çarpan, ulu Hakan Abdülhamit Han'dan başka kim olabilmiş- tir? O Abdülhamit Han ki, bunca ordusundan yalnız bir tanesiyle, bir kaç gün içinde Atina kapılarında görünürmüş ve küçücük bir Yunan şımarıklığını, onlara Ayasofya'dan bahsettirmek yerine (Akropol) yakınlarında ordugâh kurmakla cezalandırmıştı. Şim- di O Yunanlı, baykuş gözlerini üzerimize dikmiş, bi- rinde Ayasofya, o birinde Rumeli Hisarının hayâli, İstiklâl Savaşındaki küstahlığından beter bir nefis emniyeti içinde şahlanıp duruyor da, bizde, onun iki gözünü birden çıkaracak (enerji) den eser görünmü- yor.

Sebeb?

Sebeb açık: Ayasofya'nın Kapularıyla beraber ruhumuzu kilitlediler. Onun için, her mâna, her hik- met, her münasebet Ayasofya'ya bağlı... Nasıl bütün yollar Romaya çıkarsa, Türk mânevî kurtuluş dâva- sının bütün meseleleri de Ayasofya'ya ve onu müze- leştiren ellere çıkar.

Ayasofya açılmalıdır!

Türkün kapanık bahtıyla beraber açılmalıdır.

Ayasofya'yı kapalı tutmak, mânada bütün câ- mileri ve câmi mefhumunu kapalı tutmaktır. Çünkü onların hepsi birer mekân, Ayasofya ise ruh... Anlat- tık!

Ayasofya'yı kapalı tutmak, Yunanlıya "ben ya- pamıyorum; sen gel de kendi hesabına aç!" demek- ten farksızdır...

Aman yarabbi!

Bizim camiden müzeye döndürdüğümüzü, onun

müzedden kiliseye çevirmek istediğini açıkca görüyo- ruzda, Ana yurt içindeki mukaddesat (sembol) ünü nasıl aslı heyetine getiremiyoruz, Ayasofya'nın mâ- nasını, Yunanlı kadar olsun, idrâk edemiyor muyuz? Bu meselede Yunanlıya olsun uymayı, Yunanlıdan ders alarak ona karşı koymayı anlıyamıyor muyuz?

Ayasofya'yı kapalı tutmak, Birleşmiş Milletler Afrika'nın yamyam ülkelerine kadar aleyhimize rey verdirip kendileri güya müstenkif kalan batılılara "artık benim hayat hakkım kalmadı!" demektir. Bu kadarını olsun kestiremiyor muyuz?

Ayasofya'yı kapalı tutmak, bu toprağın üstünde- ki 30 milyon ve altındaki 30 milyar Türk'ün, sema- ları tutan lânetine hedef olmaktır. Hissedemiyor mu- yuz?

Ayasofya'yı kapalı tutmak, Allaha söğmeğe, Kurana tükürmeğe, Türk tarihini kubura atmağa, Türk ifettini kirletmeğe, Türk vatanını satmağa denk bir suçtur. Niçin bu yalancı, kavurucu, kül edici gerçeği ortaya dökemiyoruz?

Gençler, Gençler!

Bu gün mü, yarın mı bilemem!

Fakat Ayasofya açılacak! Türkün bu vatanda kalıp kalmayacağından şüphesi olanlar, Ayasofya'nın da açılıp açılmayacağından şüphe edebilirler.

Ayasofya açılacak!... Hem de öylesine açılacak ki, kaybedilen bütün mânalar, zincire vurulmuş, kan revan içinde masumlar gibi, ağlaya ağlaya, üstünü başını yırtı yırtı, onun açılan kapılarından dışarıya fırlayacak!.. Öylesine açılacakki, bu millete iyilik etmiş sanılan kötülerle, kötülük etmiş sanılan iyile- rin gizli dosyaları da onun mahzenlerinde ele geçe- cek...

Ayasofya açılacak!.. Bütün değer ölçülerini, ta- rih hükümlerini, Dünyalar arası mahsup sırlarını, her işi ve her şey hakkındaki gerçek miyarları çer- çeveleyici aziz bir kitap gibi açılacak...

Allah tarafından mühürlenmiş kalplerin kapısı- nı mühürlediği Ayasofya, yine onların aynı şekilde mühürlemeğe yeltenip de hiç bir şey yapamadığı, günden güne kabaran akınını durduramadığı ve çığ- laşacağı günü dehşetle beklediğim mukaddesatçı Türk Gençliğinin kalbine eş açılacak...

Ayasofya'yı artık önüne geçilemez bir sel, bu sel açacak...

Bekleyin gençler!..

Biraz daha rahmet yağsın...

Her rahmetin arkasında bir sel vardır.

Hepimiz söyle diyelim:

— O selin üstünde bir saman çöpü olsam daha ne isterim?

Gençler!

Kayaları biçecek, ormanları traş edecek ve be- tonarmeleri söküüp götürececek olan bu sel yakındır.

Allah, mukaddes Zatının ve Resûlünün dostlarıy- le beraberdir.